

WE ARE **AN** AUDIOPHILE

เรื่อง: ธีรรมนูญ ประทีปจินดา

ภาพ: เว่ยวุฒิ เรื่องฟุ่ม

Fine Music On The Exotic Boat.

ได้ยินเสียงเพลง “รินน้ำคั้นหนึ่ง” จากแผ่นเสียง เล่นผ่านเทิร์นเทเบิล EMT ใช้ชุดเครื่องเสียงหลอด NAT จากเซอร์เบียขับลำโพง Gauder Acoustic RC-11 ซึ่งถือเป็นลำโพงคู่ที่ที่เคยได้ฟังจะ จะจากการ ทำคอลัมน์เยี่ยมห้องฟัง ‘WE ARE AN AUDIOPHILE’ พูดได้เลยว่า ไม่เคยได้ยินเสียงแนวนี้จากลำโพง RC-11 คู่อื่นที่เคยได้ยินมาก่อนเลย ไม่ว่าที่ไหน เพราะ ที่ได้ยินครั้งนี้ให้เสียงอุ่น อิ่มฉ่ำ อ้อยอิ่งได้อารมณ์เพลง เช่นที่ศิลปินตั้งใจทำมา เป็นสไตล์เสียงของแอมป์หลอด ซิงเกิลเอ็นด์ คลาส A ที่ถูกถ่ายทอดผ่านลำโพง เยอรมันที่มีความแม่นยำ เทียงตรง สมบูรณ์แบบ ได้บรรยากาศของ “รินน้ำ” มาก บังเอิญเหลือเกิน ว่าเครื่องเสียงไฮเอนด์ชุดนี้อยู่บนเรือเอี่ยมจุนลำใหญ่ ที่ตัวเรือถูกตกแต่งอย่างวิจิตร แต่หาได้อยู่ที่รินน้ำไม่

เมื่อเห็นภาพเปิดคอลัมน์ก็อย่าได้แปลกใจ หรือ สงสัยว่า พี่อัมกีนยาคิดหรือเปล่าว่า เอ... นี่มันคอลัมน์ อะไรกันแน่ “บ้านและสวน” หรือเปล่า... ไม่ผิดหรอก ครับ เพียงแต่คอลัมน์ WE ARE AN AUDIOPHILE ฉบับเดือนสิงหาคม 2558 ที่คุณกำลังอ่านอยู่นี้ ขอนำ เรื่องราวเกี่ยวกับวิถีชีวิตโอไฟล์ของท่านเจ้าของห้อง ฟังบนเรือเอี่ยมจุนลำที่เห็นอยู่นี้ จอดอยู่กลางกรุงเทพฯ นี้เอง ไม่ง่ายเลยกว่าจะเป็นห้องฟังอย่างที่เห็นนี้ โอเคียทำห้องฟังบนเรือนั้นเล็กมาก ยิ่งชุดเครื่องเสียง ไฮเอนด์ซึ่งถูกติดตั้งอยู่บนเรือลำนี้ต้องขอบอกเลยว่า ไม่ธรรมดาจริงๆ

เจตนารมณ์ของคอลัมน์ WE ARE AN AUDIO- PHILE หวังให้พื้นที่นี้เป็นการแชร์ประสบการณ์และ แนวคิดในการเล่นเครื่องเสียงของท่านผู้มาสู่ผู้อ่าน โอดีโอไฟล์หลายๆ รุ่น เพื่อจะได้ทราบความเป็นมา ว่า กว่าจะเป็นอย่างที่เห็นกันนี้ต้องผ่านอะไรมาบ้าง และสำหรับบทความครั้งนี้ต้องขอภัยที่มีอาเจียน นามของเจ้าของห้อง เพราะต้องการสงวนความเป็น ส่วนตัวของท่านไว้ครับ

ผมและทีมงานออดิโอไฟล์มินต์หมายจะไปเยี่ยมห้องฟังของนักเล่นเครื่องเสียงในกลุ่มก๊วนนักเล่นรุ่นใหญ่ของวงการเครื่องเสียงเมืองไทยท่านหนึ่ง ซึ่งหนึ่งในห้องฟังหลายห้องของท่านก็คือ ห้องฟังบนเรือเอี่ยมจันทน์ที่อยู่ใจกลางเมืองกรุงนี่เอง จากการนัดหมายมารวมสองปี เพิ่งจะลงตัววันนี้ ซึ่งต้องขอขอบคุณมายังท่านเจ้าของห้องฟัง รวมถึง คุณโจ Sound Box อย่างมาก สำหรับการประสานงานเพื่อให้เราได้ถ่ายทอดเรื่องราวประสบการณ์จากห้องฟังของท่านผู้นี้เป็นบอกล่าเรื่องราวอันเป็นสาระต่อพวกเราเหล่าออดิโอไฟล์นั่นเองครับ

ตัวตน

ช่วงอายุสี่สิบถึงสี่สิบ ผมลุยงานเต็มที่เลยนะมาถึงจุดหนึ่งรู้สึกไม่ไหวแล้ว พอผ่านช่วงต้มยำกุ้งปี 40 ก็รู้แล้วว่าทำมากไป ตอนนั้นเราก็อver expand ไปเยอะ จึงทำพอประมาณก็พอทำแบบพอเพียง ทำแล้วมีความสุข ผมไม่มีลูก มีแต่หลาน อยู่สองคนกับภรรยา ก็เลยต้องขอ enjoy กับชีวิตไป

ปกติเป็นคนชอบฟังเพลง ชอบเล่นกีฬา มีชอบบีหลายอย่าง รวมถึงชอบรถโบราณพวก classic car, พวก Mercedes Benz รุ่นคลาสสิก มากกว่า เช่น Pagoda 230SL, 190SL, W111 Coupe' ส่วนรถสปอร์ตแรงๆ ผมไม่เล่นแล้วละ เนื่องจากเคยลองแล้ว ไรสามร้อยแรงม้านี้มันเอาไม่อยู่ เบรกทีก็แว๊บแล้ว ประสาทเราเป็นพาโนรามา คงไม่เหมือนสมัยหนุ่มๆ ผมว่ามาชดเชยเล่นเครื่องเสียงแทนจะดีกว่า อย่างน้อยได้ enjoy ไปกับมัน ไม่อันตรายด้วยที่สำคัญภรรยาเขาแฮปปี้ อย่างน้อยเราก็ออยู่ในบ้าน

ผมชอบดูคอนเสิร์ต คอนเสิร์ตต่างประเทศมาบ้านเราไม่พลาอยู่แล้ว หรือเมื่อต้องเดินทางไปเมืองนอกก็มักชอบไปดูคอนเสิร์ตในคอนเสิร์ตฮอลล์ต่างๆ ที่บ้านเขา เราก็ดูไปฟังดนตรีแสดงสดในฮอลล์ที่เขาบอกว่าเสียงดี อย่างในปราก เวียนนา เช่น ลา สกาลา ในอิตาลี เขาก็ว่ามันสุดยอดแล้ว แล้วมันดียังไง อย่างงานเทศกาลคอนเสิร์ตช่วงคริสต์มาส ซึ่งคนจากทั่วโลกชอบไปฟังคอนเสิร์ตกันตรงนั้น เพราะว่าคิดว่าเป็นแหล่งกำเนิดของดนตรีคลาสสิก พวกเราก็ไปลองฟังดูก็ได้ข้อคิดมาว่า นั่งหัวแถวหน้ามันก็ได้อีกเสียงหนึ่งคือได้ความแรง เวลาศิลปินเล่นเบส เล่นไวโอลิน เราเห็น Emotion ของนักดนตรี เราสัมผัสได้ถึง

อารมณ์ของเขา พอเราไปนั่งสับแถวหลัง หรือสับหัวแถวหลัง มันก็เปลี่ยนไป ค่อยๆ นุ่มขึ้น แล้วค่อยๆ สมดุลของมันไปเรื่อยๆ

พูดถึงที่นั่งในคอนเสิร์ตฮอลล์ มีเพื่อนผมคนหนึ่ง เขาจะดูคอนเสิร์ตตามที่ Dave Wilson นั่งแถวหน้าไปดูคอนเสิร์ตแล้ววงกลมไว้เลยว่าตรงนั้นดี ตรงนี้เป็นอย่างไร เราก็ดูตามไปนั่งตรงที่เขาว่า ก็พบว่า... จริงสินะด้านหน้า ตรงกลางอย่างหนึ่ง หรือหลังมันก็อีกอย่าง ก็แล้วแต่ชอบ แต่เรายังชอบอยู่ ไม่ใช่แค่ฟังแต่เสียง คิดว่าไม่เกินสิบแถวหน้านี้นะแหละเหมาะสมที่สุดแล้ว เพราะเราได้เห็นสีหน้ารวมถึงเพอร์ฟอร์แมนซ์ของศิลปินด้วย ผมว่ามันใช่เนาะ ถ้าถามว่า ดูคอนเสิร์ตทั่วไป แถวที่นั่งที่ดีที่สุด (Best Seat) ความเห็นผมนะ ผมชอบแถวที่ 8 - 10 แถวๆ นั้นแหละ ผมว่ามันมีความสมดุลดนตรีมีความเป็นสามมิตินะ บางทีผมอาจจะอายุมากแล้วก็ได้

“
**อยากมีพิพิธภัณฑ์
แผ่นเสียงจัดเป็น
คอลเล็กชั่น
เน้นที่ความสุนทรีย์
พูดคุยในเรื่องเดียวกัน**
”

ความใฝ่ฝัน

ชุดเครื่องเสียงที่เรามีกันอยู่หลายชุด เคยคุยกับรุ่นพี่ว่า วันหนึ่ง ไม่น่าเกินห้าปีจากนี้ อยากทำพิพิธภัณฑ์เครื่องเสียง ชื่อที่มาสักสองร้อยตารางวา สร้างอาคาร 6 - 7 ชั้น เอาเครื่องเสียงเอาหลอดชนิดต่างๆ แผ่นเสียงคอลเล็กชั่นที่เรามีใส่ไว้ตรงนั้น ใจผมนะ อยากมีพิพิธภัณฑ์แผ่นเสียงจัดเป็นคอลเล็กชั่น แล้วมีเครื่องเสียงดีๆ ให้คนที่รัก คนที่ชอบพอกัน เน้นที่ชอบพอและรักในเครื่องเสียง นัดกันมาฟัง มีไวน์ให้จิบ ไม่ใช่เพื่อเงินหรือเอามัน เน้นที่ความสุนทรีย์ enjoy พูดคุยในเรื่องเดียวกัน เมื่อฟังแล้วจะทราบว่า อ้อ... มันเป็นอย่างนี้นี่เอง เหมือนเล่นรถเก่า ความรู้สึกมันขับ

โย่งๆ หนึบๆ สบายๆ ไม่เร่งรีบ ต่างจากรถสมัยใหม่ที่จะแน่นมันคง มีอิเล็กทรอนิกส์ช่วยก็ทำให้ขับสบายขึ้น เครื่องเสียงก็เช่นเดียวกัน พอที่กำลังสร้างบ้านที่เขาใหญ่ อยากรู้เหมือนกันว่า แผ่นเสียงที่เรา มีอยู่ราวสามหมื่นแผ่น มันจะมากสักแค่ไหน ก็ไม่ทราบเหมือนกันว่าจะมีมากพอ และมีคุณค่าพอไหม ความจริงเพิ่งมาตั้งใจเก็บแบบจริงจังราว 7 - 8 ปีนี้เอง และยังคงตามล่าหาต่อไป

The Collectors

ระยะหลัง ผมจะไปหาพวกคอลเล็กเตอร์ที่เขาอายุมาก แล้วก็รู้วิธีแล้ว แถมนี่ไม่มีลูกหลานที่จะสืบทอด คุยกับเขา พวกคอลเล็กเตอร์พวกนี้จะเอาแผ่นที่มีค่าสักสี่ห้าแผ่น เดินไปตามงานเครื่องเสียง แล้วไปขอเปิดตามห้อง พอแผ่นมันฟังดี เดี๋ยวก็จะมีคนขอซื้อ ตรงกันเลย ก็ที่งานนั้นเลย ต่อมาผมก็ถามว่ามีแผ่นอะไรบ้าง เขาก็เอามาโชว์ คือมีอยู่เพียบเลย เขาอายุเจ็ดสิบแล้ว คงแบกใส่ลังมาเยอะๆ แบบเปิดท้ายขายของไม่ได้แล้ว เขาเล่นเดินตามงานแบบนี้ดีกว่า เพราะคนมาเดินงานเครื่องเสียงมีศักยภาพที่จะซื้อได้อยู่แล้ว เราก็เลยคุยแบบเหมายกล็อต เอามาเลยราคาเฉลี่ยสัก 3 - 5 ยูโร ซื้อเป็นพันๆ แผ่น ยังไงก็ขาย แล้วเรามาคัดเอาทีหลัง ก็ต้องดู pressing อยู่แล้ว ผมอาจจะไม่เปรี๊ยะมากนัก แต่ผมมีคนช่วยดูให้ เราก็คัดแบ่งเกรดออกมาเป็น A-B-C อะไรทำนองนี้ จริงๆ ที่ผมซื้อยกล็อตนั้นหมายถึง “ผมซื้อประสบการณ์ทั้งชีวิตของคนๆ หนึ่งที่เขากลับมาทั้งชีวิต” เลยนะ คนๆ หนึ่งอย่างน้อยต้องมีสี่สิบถึงสามสิบปีขึ้นไป เขาอาจไม่มีลูกหลานหรือคนที่จะมารับช่วงต่อ ถือเป็นเรื่อง “สมบัติผลัดกันชม” เขาน่าจะดีใจด้วยซ้ำ เพราะเรารัก เราถึงช่วยรับมาดูแลต่อ อย่าว่าแต่ฝั่งยุโรปเลย ตอนนั้นแผ่นอเมริกันหลักหมื่น บ้านเราเยอะมาก รู้ไหมกันเป็นต้นๆ แผ่นทางยุโรปเป็นเพลงคลาสสิก ซึ่งผมกลับชอบมากกว่า ก็ไม่รู้ว่าใครจะมาสืบทอดต่อจากเราเหมือนกัน

ทราบได้อย่างไรว่าจะได้ของจริง

อย่างแผ่นเสียงก็เหมือนกัน 1st Press นั้นะ ยังไงก็ดีกว่ารุ่นสามรุ่นสี่ อย่างน้อยความรู้สึกมันหลอกเราไปแล้ว บางทีรุ่นใหม่ๆ บอกว่า Sound Engineer ดีขึ้น ผมว่ามันไม่ใช่เหมือนเดิมไวน์ ผมก็ซื้อมาก ก็โดนบ้างเหมือนกัน

คนจีนนี้เก่ง ขวดเก่าของไวน์ดังๆ เขาเก็บหมด แม้แต่จุกยังเก็บเลย เขาเก็บไปทำไม ปรากฏว่าเขาไป refilled ไวน์ขวดเดียวกัน เราดื่มที่ ปารีส กับฮ่องกง คนละรสชาติเลย มันมีโอกาสที่จะหลอกเราได้ มีเพื่อนผม คนหนึ่งซื้อเครื่องลายครามจาก Christy เขาว่าเขาก็เก่ง มีฝรั่งออกไป certified ให้ ทีหลังเขาสงสัยว่าทำไมมันเพอร์เฟกต์นัก ก็ให้พ่อค้าคนจีนที่เป็น มือหนึ่งในเรื่องเครื่องลายครามมาดู เขาบอกว่าเป็นของปลอม รู้ได้ไง ยูลอง ทูปดูสิ ตกลงเขาอมทูป เนื่่มันมีสองชั้น เอาดินขาวอยู่ข้างใน ของเก่าอยู่ ด้านนอก ฝรั่งดูยังไม่ค่อยเจออยู่ ตกลงต้องฟ้อง Christy ต้องชดใช้ วกมา ที่แผ่นเสียง ถ้าเป็นแผ่นละหมื่นเหรียญละ เรื่องปก เรื่อง Label ใดๆ เลย ทำได้ทั้งนั้น ผมเชื่อว่าต้องมีคนกล้าทำ จะแจ๊คพ็อตเจอหรือเปล่าเท่านั้น

ห้องฟังบเรื่อไย้มจูน

ที่ต้องเป็นเรื่อก็เพราะผมเป็นคนที่ชอบบอนุรักษ์ เมื่อราวสิบปีทีแล้ว เรื่อไย้มจูนแบบนี้ไม่มีใครใช้แล้ว เขาหันไปใช้เรื่อเหล็กหมด ดูแลรึกษา ไม่วา ก็ปล่อยร้างจนน้ำอยู่ ดีทีเป็นไม้สักทองด้วย เรื่อลำนี้เป้นเรื่อไย้มจูน ทีเขาขนเข้าวสารขนาดกลาง จริงๆ อยาได้ขนาดใหญ่ว่านี้ แต่ขนย้ายไม่ได้ ผมซื้อไว้สามแสนบาทจากอยุธยาเมื่อสิบปีทีแล้ว เจอค่าขนย้ายอีกสามแสน ลากมายากมาก ขึ้นรถมาปล่อยในคลอง ลากมาตามคลองเอกมัย แล้วเอาขึ้น รถเทลเลอร์วิ่งมาในซอย ใช้เครนยกข้ามรั้วบ้านมาวางบนฐานรากที่ทำ

รอไว้อย่างที่เห็น ต้องใช้ฝีมือมากทีเดียวกว่าจะพาให้ได้ระดับขนาดนี้ แล้วจึงค่อยๆ บูรณะจากซากเรือที่มีแต่ลำเรือ ตกแต่งให้เป็นเรือสองชั้นอย่างที่เราเห็น ใช้ช่างต่อเรือจากอุทัยธานี ทำด้วยฝีมือล้วนๆ ด้วยวิธีดั้งเดิม เช่น ใช้ไฟตัดไม้ซึ่งเป็นไม้สักทองทั้งลำกับรายละเอียดปลีกย่อยก็มีมากมายพอ มาเจออารมณ์ศิลปินของช่างที่มีหลายอารมณ์เข้าอีก ทั้งงานบวช งานแต่งงานไปทำนา ใช้เวลานับนานไปสองปีกว่าจะเสร็จ เสียเงินไปหลายอู๋

ที่เห็นนี้ก็สู้พม่าแล้วนะ ที่พูดแบบนี้เพราะเมื่อปีกว่าๆ เจอปลวกบุก ปลวกมีการพัฒนา เมื่อเราใช้ยามากขึ้น พอเราใช้ยา มันก็ย้ายรังไปฝังโน้น พอยาเจือจางลง มันก็กลับมาฝังนี้ ที่บ้านต้นไม้เยอะด้วย แกรมเจียบ มันก็เลยชอบ ก็เชื่อว่าเปิดเพลงแล้วมันจะไม่อยู่ ปรากฏว่ามันพัฒนาจนทอสูงขึ้นอีก ต้องวางท่อกำจัดปลวกแบบเต็มระบบกันเลยทีเดียว

จนแล้วจนรอดเราก็ได้ ห้องฟังที่มี

ลักษณะเป็นรูปถังเบียร์ผ่าครึ่งขนาด 4 เมตรกว่าๆ โดยวัดจากส่วนกว้างที่สุดยาว 7 เมตร เพดานสูง 2.5 เมตรโดยประมาณ มีห้องน้ำในตัว

ตอนแรกก็กลัวเรื่องอะคูสติกส์เหมือนกัน แต่ก็มานึกว่าห้องฟังบนเรือลำนี้เป็นไม้ทั้งหมด อย่างน้อยก็ต้องได้ความอุ่นละ แล้วก็ค่อยมาปรับอะคูสติกส์เอา ครั้นจะใส่ diffuser เป็นห้องปิดก็คงทำไม่ได้ เพราะเราตกแต่งไปหมดแล้วด้วยไม้และกระจก เพื่อให้มองเห็นสวนภายนอกด้วยอย่างที่เราเห็น ก็ต้องพึ่งการปรับอะคูสติกส์สมัยใหม่ อย่างเช่นอุปกรณ์ไฟน์จูนเสียของ Acoustic System มาช่วยที่คุ้นใจเอามาไฟน์จูนดู ซึ่งก็ได้ความสงบ ได้ไฟท์ที่แม่นยำขึ้น ดนตรีเป็นตัวตน...ซึ่งก็ได้ผลดี เทียบกับก่อนที่จะปรับก็พบว่าบวมๆ ฟุ้งๆ เป็นเพราะเพดานอาจจะเตี้ยไป แต่ก็ยังดีที่ลำเรือมีส่วนโค้งของห้องช่วยก็แก้เรื่อง standing wave ไปในตัวเลยเอาอยู่โดยไม่ยากนัก

ระบบไฟที่บ้านนี้มีปัญหาค่อนข้างเยอะ เพราะบ้านเราอยู่ท้ายซอย แรงดันบางที่ขึ้นไปถึง 240V ที่เดียว แก้ปัญหาแบบตู้โอทีเอ็มเลย ติด inverter แปลงไปเป็น DC แล้วจ่ายเข้าแบตเตอรี่ จ่ายจากแบตเตอรี่แปลงกลับมาเป็น AC อีกที ฝั่งระบบกราวด์ให้ตี ไฟก็นิ่งขึ้นก็ตีกับแอมป์ตลอดด้วย ปลอดภัยขึ้น

ด้วยประสบการณ์ผมนะ “มีเงิน ทำห้องให้ดี ระบบไฟต้องดี ใส่อะไรลงไปก็จะดีตาม” อะไรก็จะง่ายไปหมด ทำให้ดีซะตั้งแต่ต้น จะมาแก้ปลายทางยากกว่า

แต่ถ้าคุณไม่มีห้องฟัง ใส่ใจสัณนิตเรื่องอะคูสติกส์ ผ่านมาน หนึ่งสัปดาห์ข้างผนังห้องก็ช่วยเป็นรูมจูนได้นะ ระบบไฟไม่แพงหรอก ไม่จำเป็นต้องใช้สายแพงๆ ลากสายไฟแยกต่างหากจากเครื่องใช้ไฟฟ้าที่อาจรบกวน ถือว่าไม่แพงเลย แทนที่จะไปลงทุนเปลี่ยนสายดีๆ ซึ่งจะจ่ายมากกว่ากันเยอะ

เครื่องเสียง

ชุดเครื่องเสียงของผม เอาหลักๆ มีอยู่สามชุด ชุดเล็กๆ น้อยๆ ข้ามไปนะ อยู่คนละที่ปกติผมอยู่พระรามสี่ อีกชุดก็ที่เขาใหญ่ ส่วนเรือลำนี้คือบ้านคุณแม่ ก็มาฟังสัปดาห์ละสามสี่วัน วันละสองสามชั่วโมง บ่ายๆ ผมมาหาคุณแม่ก็จะเปิดฟัง เดินดูโน่นนั่นบ้าง

ผมมีทั้งแอมป์โซลิดสเตทและหลอด ความจริงไม่มีอะไรที่สมบูรณ์แบบหรอก มีสองด้านเสมอ อย่างพวกเบสต่างๆ เพลงร็อกหรือเพลงคลาสสิกที่ซับซ้อน หลอดคงจบข่าว สำหรับทรานซิสเตอร์มันทำได้สบายๆ แต่กลับไม่หวาน ขาดเสน่ห์ โดยเฉพาะเพลงร้องเสียงแซกโซโฟนไม่มีลม ฟิดๆ ออกมา ยังไงผมก็ยังชอบความเพี้ยนของแอมป์หลอด เพี้ยนแล้วมันเพราะซะอย่าง ทรานซิสเตอร์มันมีข้อจำกัดก็เลยต้องมีสองซิสเต็มเสมอ คือมีทั้งสองประเภทเลย แต่สำหรับชุดในเรือนี้เป็นหลอดอย่างเดียว ความจริงมี Veloce Hybrid อีกตัว ยังไม่ได้เอามาใส่ไว้

เมื่อเรือเสร็จ เพื่อให้เข้ากับสไตล์การตกแต่งห้องฟัง ก็เอาแอมป์หลอดดี และ NAT เหมาะสุด เลยจัดลงก่อน ตอนนั้นเล่น Harbet 40.1 ซึ่งก็ดีนะ แล้วค่อยย้าย 40.1 ไปอยู่ที่บ้านที่หัวหิน หมายถึงชุดเล็กๆ ที่โน่นอีกชุดก่อนที่จะมา Gauder RC-11 ไปเอา Tannoy Westminster จากปิยะนัส เป็นคู่แรกๆ ซึ่งตัวใหญ่และสวย ตอนนั้นโดนคุณเฉลิมพรที่ปากน้ำปราณบุรีปาดหน้าไปนิดหนึ่ง พอมาถึง ฟังเสียงร้อง ดนตรีน้อยชิ้นก็ดีเลย แต่เพลงซับซ้อนกลับไม่ใช่ทางของมัน พอดีปิยะนัสเขามา RC-11 คู่นี้เข้ามา ก็เลยเป็นคู่แรกๆ เหมือนกัน ได้คุยกับ Dr. Roland มันน่าสนใจ

“เมื่อเข้ามาในห้องฟังได้สัมผัสเสียงดนตรีจากชุดเครื่องเสียงอะนาล็อก เสียงร้องอันฉ่ำหวาน ปลายเสียงแหลมพลัดมีประกายไม้หวนยุค เบสต่ำกลมกลื่น อ้อยอิ่ง มีลีลาได้อารมณ์เพลง ชวนฟัง และสื่อความหมายของเรื่องราวนี้ได้ชัดเจนยิ่งนัก... Fine music on the exotic boat.”

ที่ออกแบบได้ดีทีเดียว คิดเหมือนร่างกายคน โครงสร้างดีแถมเป็นดอกโดมอนด์ด้วย โอเค จัดการเทรตเลย วันที่ลำโพงมาส่ง ห้องยังไม่พร้อมเลย ที่มันแคบ จะลงไปในตัวเรือต้องขนแบบกองทัมด เพราะลำโพงเป็นแท่งเดียวกันทั้งหมด ถือว่าเก่งเลย ต้องชม ผมว่าเราต้องเปิดสาขามาแน่เลย เห็นใจเขานะ สำหรับ RC-11 ไม่ผิดหวังครับ ผมชอบนะ ลำโพงมันดีแต่คนที่ชอบควรต้องชอบสไตล์เป็นคนแบบเยอรมันนะ ให้เสียงสะอาด แม่นยำตรงไปตรงมา ดีก็ดี ไม่ดีก็ไม่ดี ติดซีฟองเอาด้วย เสียงฉับไว ทางเสียงห้วนไม่ถึงกับหวาน จังหวะฉับไว ฉับๆ เลย ถ้าเราเข้าใจคนเยอรมัน เขานิสัยแบบนี้แหละ มันมีคาแรกเตอร์ของมัน ผมซื้ออะไรต้องมี story ไม่งั้นไม่ซื้อหรอก

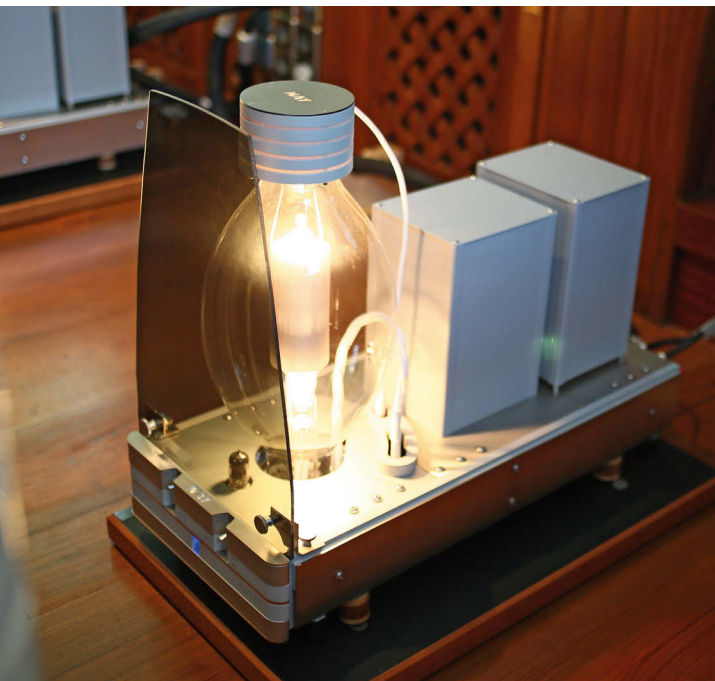
NAT เป็นอะไรที่ผมติดใจมันตรงเป็นแอมป์หลอดซิงเกิ้ลเอ็นด์ คลาส A ที่เขาเคลมกันว่าใช้หลอดใหญ่ มีพลังที่สุดในโลก GM100 ซึ่งน่าจะเป็นคู่ที่สองของโลก ให้เสียงเนียนกริบ และมีพลังด้วย เห็นว่าเป็นหลอดที่ใช้ในสถานีวิทยุแน่นอนว่าหายากและแพงมากด้วย ยังไงซะก็ต้องซื้อหลอดสำรองไว้ เพราะเคยมีประสบการณ์ 300B เคยจะซื้อแสนกว่าบาท แล้วยึกยักไม่ซื้อ ตอนนั้นสามแสนยังไม่มีเลย ผมเอาแอมป์หลอดกับต้นทางเป็นอะนาล็อกมาแมตช์กับลำโพงเยอรมัน ก็ถือว่าลงตัวดีแล้วครับ พอใจเลย

ถ้าพูดถึง “งาน” นะ คุยเล่นๆ เบอร์หนึ่งชอบ Dan D’Agostino, เบอร์สองชอบ Boulder, สาม Constellation เน้นว่างานทางวิศวกรรมโลหะนะ ชอบลูกแบบอเมริกันสไตล์ทั้งหมดเลย แต่ถ้าคุณภาพเสียง กลับมาตายแอมป์หลอดเซอร์เบีย ยุโรปตะวันออก ก็คือรัสเซียไปเสียอีก เป็นไปได้ว่าคนไทยอยู่กับเรื่องงานศิลปะ

Source First

ผมชอบเลือกต้นทางที่ดีที่สุดไว้ก่อน เชื่อว่าถ้า source ดี มันก็ควรออกมาดี ลำโพงให้น้ำหนักกรองลงมาด้วยซ้ำ ไปๆ มาๆ พอเล่นถึงระดับหนึ่งไปแล้ว กลับชอบฟังเพลง หรือเรื่องราวของเพลงมากกว่าฟังเครื่องไปแล้วนะแล้วมันสนุก ต้องยอมรับนะว่า เครื่องเสียงเล่นให้ตายยังไงก็ไม่มีทางได้ดีเท่ากับคอนเสิร์ตฮอลล์หรอก มันขาดชีวิตชีวา เพียงแต่ว่าเราต้องเล่นเครื่องเสียง เพราะเราไม่สามารถบินไปฟังในคอนเสิร์ตฮอลล์ได้ทุกวัน ดังนั้นถึงไปที่ source โดยเฉพาะแผ่นที่หายากๆ มันมีเรื่องราวที่น่าจดจำด้วยเทิร์นต้องมีสองตัวเสมอ แล้วแต่อารมณ์ ผมมี EMT กับ VPI เพราะขึ้นอยู่กับแผ่น แผ่นเก่าก็เล่น EMT ใหม่ก็เล่น VPI แต่เทิร์นผมมีหลายตัว ที่บ้านพระรามสี่ มี Clearaudio Statement, Air Force One, Kronos ก็มี

เครื่องเสียงมีหลายชุด จะเทรตออฟก็น้อย ส่วนใหญ่เก็บไว้ บางทีให้เขาไปใช้ก็มี สายนี้เล่นเยอะมาก อย่าง Vahalla 2, Ansus ก็ไม่เลวนะ ราคาที่ถูกกว่า แต่ต้องสร้างแบรนด์หน่อยละ ไม่น่าเชื่อว่าสายของ Kondo ไม่แพงแต่ดี มาเจอสาย Tellurium Q ที่ใจทำ ก็ตรงความเป็นธรรมชาติ

เพลงที่ชอบ และอื่นๆ

เพลงไทยก็ฟังเยอะ ผมเก็บทั้งเก่าและใหม่ ชอบฟังลูกทุ่งเก่าๆ ชอบแผ่นศรีไพรอย่างแผ่นใหม่ๆ ของ “สุดแรงม้าเรคคอร์ด” ก็ยังฟังเลย เขาเอาเพลงอีสานมิกซ์กับเร็กเก้ มีผับอยู่ซอย 51 ไปทัวร์ยุโรปปีละสองครั้ง ครั้งหนึ่งเป็นเดือน ไปแถวเนเธอร์แลนด์ เพลงร็อกอย่าง Scorpions ก็ชอบนะ ส่วน Progressive ก็ฟังบ้างแต่ไม่ลึก อย่างใครเขาเคยถึงอัลบั้ม The Wall ผมก็มี

ส่วนเรื่อง Streaming Music ตอนนี้ผมฟัง Tidal ผ่าน Burmester 113 กับ 151 ผมว่าเสียงดี เพลงเยอะมาก ตีเลยนะ ภรรยาผมเขาก็ชอบที่เล่น Burmester เพราะผมกับคุณป้อม Komfortsound คุยกันตลอด ผมก็มี Magico Q7 ตอนนี้กำลังรอเทรตอยู่ Mark II น่าจะมาสัปดาห์ ไปฟังที่ CES มา ที่ซื้อก็เพราะชอบงานโลหะของเขา มันอลังการดี เรียกว่าบีมเลย แต่เวลาก็เห็นใจเลย ต้องถึงใช้หกกคน ที่แรกก็ใช้ Audio Research 160T ขับ ก็พอได้อยู่ แต่เบสไม่ลง ตอนหลังเปลี่ยนเป็น Veloce Hybrid เป็น Class D พอเอาอยู่ แต่ตอนนี้เอา Aavic มาเล่นแทน 300 วัตต์ขับสบายๆ

ไม่เจือสี ราคาสมเหตุสมผล พูดถึงสาย แนะนำว่าเล่นแบรนด์ไหนก็ควรไปทางนั้นอย่าไปปนกัน ถ้าเป็นนักเล่นก็ควรมีสองหรือสามชุดสำรองไว้เป็นการทดลอง เพราะแอมป์ก็ชอบแล้ว ลำโพงก็ใช่แล้ว ก็ต้องเป็นสายนี้แหละที่จะมาช่วยจูนเสียงตามที่เราชอบ แต่มันไม่่ง่ายนะที่จะขึ้นจากเจ็ดสิบหรือแปดสิบเปอร์เซ็นต์ไปทีละห้าเปอร์เซ็นต์ ซึ่งมันแพงขึ้นเป็นทวีคูณเลยนะ

คำแนะนำสำหรับมือใหม่

จะเริ่มยังไงหรือ อินทิเกรตแอมป์ ซีดีตัวหนึ่ง ลำโพงคู่หนึ่งก็จบเลย ส่วนใหญ่จะโดนลำโพงก่อน เพราะคือตัวตนของเขา แล้วจึงเป็นอินทิเกรตแอมป์ จากนั้นก็สาย ตามด้วยซีดี พูดถึงซีดีสมัยนี้สามารถต่อ USB เล่นกับ CAS (Computer As Source) ได้ด้วยก็สนุกสนานใหญ่หรือแม้แต่แอมป์เทรนต์สมัยใหม่ ตัวหนึ่งที่ผมชอบมาก คืออินทิเกรตที่มีโฟโนกับ DAC ในตัวผมว่ายอดเยี่ยมเลยนะ แอปปี้ประหยัดค่าสายเล่นง่ายด้วยขึ้นเดียวจบ แอปปี้ ภรรยาไม่บ่นเลยอย่าง Aavic ที่ขับ Raidho D5 ตัวนั้นนะของผม คล้ายๆ ของ Dan D'Agostino เลย แต่ถูกกว่ามาก งานดีทีเดียว

เรียกว่าหมูเลย เห็นว่าปีหน้า Aavic จะออก Mono block มาอีกผมว่า Michael นี่เก่ง และบ้ามากด้วย แล้วเจ้านี่ก็มาเซตลำโพงให้บ้านผมแหละ

Specialist need !

อันที่จริง ผมเป็นลูกค้าแทบทุกร้านเลย ผมสนใจตัวสินค้าว่าสินค้าเขาดี ดูเอ็นจิ้นียิ่งที่ดี มีเรื่องราวจริงๆ แล้ว ต้องบอกว่าไม่มีอะไรที่สมบูรณ์แบบ ขึ้นอยู่กับว่าเราจะมิกซ์แอนด์แมตช์อย่างไรจึงจะออกมาได้สมดุล ร้านค้ากับนักเล่นก็น่าจะเป็นการแลกเปลี่ยนประสบการณ์กัน เจ้าของเงินก็ต้องการการบริการที่ดี

เนื่องจากเล่นเครื่องเสียงไฮเอนด์ไม่เหมือนซื้อมินิคอมโปมาฟัง จำเป็นต้องใช้มือเซตตัวมาช่วย ดังนั้นนอกจากซื้อของจากร้านค้าแล้ว ถ้ามองว่าใช้บริการอะไรบ้าง อย่าง Clearaudio: Statement นี่ก็ต้องให้เขาช่วย Fine Tune ทุกหกเดือนต้องมาเซตที่ อย่างคุณโจ๊ก Set up กับ Acoustics พูดได้เลยว่าห้องฟังในบ้านเรื่อหลังนี้ คุณโจ๊กดูแลทั้งหมด ส่วนที่พระรามสี่ก็อีกคนหนึ่ง อะไรแบบนี้ ก็ไม่ต่างกับเอารถไปเซอร์วิสกับอู่ประจำนั่นแหละ แล้วงานพวกนี้ ผมถือว่าเป็นงานศิลปะ เอกลักษณะแต่ละบุคคลไม่เหมือนกัน ผมจะปล่อยให้เขาทำ โดยไม่ไป Mixed up อะไรกับเขาเลยปล่อยอิสระ

ให้เขา ทางใครทางมัน แค่นี้ก็จบ ผลงานออกมาดี พอใจเลย เราพอใจกับงานที่เขาทำ ก็แอปป์ครับ

ส่วนใจดูเขามีความสุขที่ได้ทดลองโน่นนี่นั่น ละเอียดด้วย ก็คุยกับเขาว่าอย่าชอบอะไรเกินไป ต้องมีพาณิชย์ศิลป์ด้วย อย่างชุดที่เล่นอยู่ มันแคบอยู่กับผู้ใหญ่ที่มีจำนวนน้อย นานๆ จะปล่อยได้ที แต่ค่าใช้จ่ายมีทุกวันน่าจะหาสินค้าอย่างอินเทรนด์สมัยใหม่ คุณต้องหาอะไรที่มี DAC/Phono ด้วยนะแล้วมันจะดี เพราะใครๆ ก็เล่นได้ มันจะทำตลาดได้ เราต้องหาตลาดนักเล่นรุ่นเด็กลงมาหน่อย มันก็จะกว้างขึ้น ผมคิดว่าอายุสัก 30 - 40 เขาก็จ่ายนะ

เมื่อเล่นมาถึงระดับนี้ ตอนหลังถึงขั้นถามเลยว่า ตกกลางแอมป์ของคุณนะ ใช้ลำโพง สายอะไรที่โรงงาน “ก็เล่นเหมือนกับเขานั่นแหละ จบแล้ว” ไม่นั่น “โดน” มันไม่จบ ...ยาว วงการนี้เขามีพันธมิตร อย่าง Wilson, VTL, Transparent, Nordost ยิ่งใกล้จะใกล้ลงหรอก เขาไม่มีทางพลาดหรอก เขาพิถีพิถัน เราก็น่าจะเชื่อเขา

ผมว่าคนไทยเซตอัพเก่งที่สุดในโลก ละเอียดรอบคอบ เป๊ะๆ แต่เรื่องฟังคิดว่ายังไม่ใช่ เพราะเราฟังเพลงไทย แต่ฝรั่งมันโอเปร่ามาเลย ดังนั้นการเซต ลำโพงมันก็ไม่เหมือนกัน อย่าง Michael มาเนี่ย เขาเคาะตามผนังห้องเคาะไปเรื่อย วางลำโพงปั๊บ กระระยะด้วยสายตา เอาแอมป์วางตรงกลาง แล้วก็ต่อสาย แค่นั้นเสร็จ แล้วก็ไปกินข้าวเฉยเลย เราก็อยากรู้ว่าเขาวางระยะห่างเท่าไร ปรากฏว่าจากที่เราวัดข้างซ้าย - ข้างขวาจากผนังได้ต่างกัน 0.05 เรียกว่าเกือบเป๊ะ ขนาดกะด้วยตา ทำไม่ได้ เขาบอกว่า “ง่ายมาก ไปงานโชว์บ่อยมาก จำเสียงได้ ว่าประมาณนี้ แล้วมีเวลาไม่เยอะ ก็ต้องแบบนี้แหละ”

กับรุ่นน้องๆ

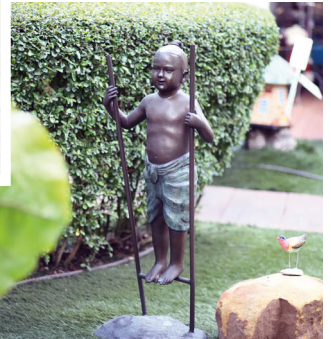
นอกจากเราจะมีก๊วนในกลุ่มนักเล่นหลักแล้ว กับน้องๆ กลุ่ม Thai DIY เราก็สนับสนุนเขานะ พวกนี้เขาเก่งนะ เราก็สนับสนุนเขาในเรื่องปัจจัยอยากทำอะไรบอก เขาทำโครงการมา ก็อยากรู้เหมือนกันว่า เจ๋งแค่ไหน เขาทำออกมาให้เราฟัง เขาเคลียร์ เราเคลียร์ก็จบ อย่าง 212 Push Pull ตัวนั้น น้องๆ เขาทำกัน ผมก็สนับสนุนเขา

เล่นเครื่องเสียงได้อะไร

“วัยเดียวกับผมบางคนเข้าวัดเพื่อฝึกสมาธิ แต่สำหรับผมเล่นเครื่องเสียงเป็นการทำสมาธิ ผมฝึกสมาธิโดยการปล่อยเข็มลงบนร่องแผ่นเสียง อาศัยดนตรีเป็นสื่อในการบำบัด ความเหนื่อยล้าจากการทำงานมันเป็นธรรมชาติบำบัดที่ดีที่สุด”

สำหรับผู้ที่ไม่เคยสัมผัสเครื่องเสียง

การที่จะชวน “คนที่ไม่เคยสัมผัส” การเล่นเครื่องเสียงเข้ามาในวงการ น่าจะเป็นการจัดอีเวนต์แนวกึ่งๆ เวิร์กช็อปแบบที่ไจ้เพ็งทำ Afternoon Tea หรือแนว Linn Lounge จัดบรรยากาศสบายๆ เป็น Theme แล้วลูกค้าขอร้านก็ชวนเขา หมายถึง “คนที่ยังไม่เคยสัมผัส” ให้มาลองฟังดู มาบาร์ดึกๆ ได้พบปะ พูดคุยกัน ค่อยๆ ทำ ร้านโน้นทำบ้าง

ร้านนี้ทำบ้าง มันก็จะซึมซับไปเรื่อยๆ ทำรูปเล็กๆ ก่อนก็ได้ จะได้ดึงคนนอก เข้ามาก็ดีนะ วงการจะได้โตขึ้น

จากประสบการณ์ในการเล่นเครื่องเสียงมายาวนาน และการได้เป็นเจ้าของชุดเครื่องเสียงไฮเอนด์ที่มีความหลากหลาย ทำให้ท่านเจ้าของห้องฟังมีประสบการณ์ในการฟังอย่างมาก รวมถึงการได้เห็นความแตกต่างของเครื่องเสียงไฮเอนด์แต่ละแบรนด์ กระทั่งได้ข้อสรุปว่าไม่มีอะไรที่ดีที่สุดในทุกด้าน แต่ดีที่สุดในจุดที่ตัวเครื่องเองทำได้ ซึ่งข้อสรุปนี้ น่าจะเป็นคำตอบให้กับนักเล่นเครื่องเสียงที่กำลังแสวงหาความเป็นที่สุดได้เป็นอย่างดี และที่เราได้ทราบเรื่องราวดีๆ เช่นนี้ก็เพราะ...

WE ARE **AN** AUDIOPHILE. **ADP**

EQUIPMENT LISTS

เครื่องเสียง

1. Turntable - EMT: 930 ST IIa: VPI: Anniversary 20th
2. CD Player - Symphonic Line: Bel Canto
3. Phono Stage - NAT Audio: Signature Vacuum RIAA
4. Pre Amp - NAT Audio: Magnetostat SE
5. Power Amp - NAT Audio: Magma New หรือ GM 100

Cables

1. AC Cable - NAT Audio: Coupler Black Signature 3.5 เมตร (สั่งพิเศษ) เข้าตัวกรอง Iw/Vibex
2. AC Cable - NAT Audio: Coupler Black Signature เข้าเครื่องทุกเครื่อง
3. Phono RCA for Turntable - Tellurium Q: Silver Diamond
4. RCA to Pre Amp - Tellurium Q: Silver Diamond
5. RCA Pre Amp to Power Amp - Tellurium Q: Silver Diamond (สั่งพิเศษ) 6 เมตร
6. Speaker Cable - Tellurium Q: Silver Diamond and Jumper
7. RCA CD to Pre Amp - Tellurium Q: Silver Diamond

อุปกรณ์ไฟฟ้าเสียง Acoustic System

1. Resonator Platinum 1 ชั้ว
2. Resonator Red Gold 1 ชั้ว
3. Resonator Copper 1 ชั้ว
4. Resonator Silver 2 ชั้ว
5. Diffuser 3 ชั้ว
6. Phase Corrector 6 ชั้ว
7. อุปกรณ์รองรับเครื่อง Acoustic System: Interface 4 ชุด (1 ชุด/ 4 ชั้ว)
8. อุปกรณ์รองรับเครื่อง Acoustic System: Topline 2 ชุด (1 ชุด/ 3 ชั้ว) ใช้กับ Power Amp